

The Values of Purity Self-Preserving, Having Boy/Girl Friends (Gig), and Living Together before Getting Married of Students in the Government Institutes of Higher Education in Songkhla

Isara Tongsamsi

M.A.(Sociology), Lecturer,

Faculty of Humanities and Social Sciences, Songkhla Rajabhat University

E-mail: isara8391@gmail.com

Abstract

The purposes of this study were to look into the different backgrounds and relationships of students with the values of purity self-preserving, having boy/girl friends (gig), and living together before getting married. The sample group of 393 undergraduate students studying in the second year in the government institutes of higher education in Songkhla of the academic year 2007 was collected by the method of multi stage sampling. The study found that 1) students felt reluctant about the attitudes for the values of purity self-preserving, having boy/girl friends (gig), and living together before getting married, 2) there was a statistical significant difference at 0.05 among the values of purity self-preserving and gender backgrounds, registered house hometown, students' residence during studying in the institutes, activities at the leisure time, and available facilities, 3) there was a statistical significant difference at 0.05 among the values of having boy/girl friends (gig) with gender backgrounds, activities at the leisure time, and available facilities, 4) there was a statistical significant difference at 0.05 among the values of living together before getting married with gender backgrounds, parent's marrying life, students' residence during studying in the institutes, activities at the leisure time, and available facilities, and 5) the values of purity self-preserving and having boy/girl friend (gig) had the opposite direction of linear relationship. The values of purity self-preserving and living together before getting married had the opposite direction of linear relationship with the statistical significance at 0.05. The values of having boy/girl friend (gig) and living together before getting married had the same direction of linear relationship with the statistical significance at 0.05.

Keywords: the value of purity self-preserving, the value of having boy/girl friend (gig), the value of living together before getting married

ค่านิยมการรักษาวงศ์สงวนตัว การมีกิ๊ก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในจังหวัดสงขลา

อิสระ ทองสามสี

ศศ.ม.(สังคมวิทยา), อาจารย์,

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

E-mail: isara8391@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างภูมิหลังของนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมการรักษาวงศ์สงวนตัว การมีกิ๊ก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมการรักษาวงศ์สงวนตัว ค่านิยมการมีกิ๊ก และค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 ขึ้นไปในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จังหวัดสงขลา ประจำปีการศึกษา 2550 จำนวน 393 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า 1) นิสิตนักศึกษามีเจตคติไม่แน่ใจเกี่ยวกับค่านิยมการรักษาวงศ์สงวนตัว ค่านิยมการมีกิ๊ก และค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง 2) พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างค่านิยมการรักษาวงศ์สงวนตัวกับเพศ ภูมิฐานะตามทะเบียนบ้าน ที่พักอาศัยของนิสิตนักศึกษาระหว่างเรียน กิจกรรมยามว่าง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มี 3) พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างค่านิยมการมีกิ๊กกับเพศ กิจกรรมยามว่าง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มี 4) พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งกับภูมิหลังด้านเพศ ชีวิตสมรสของบิดามารดา ที่พักอาศัยของนิสิตนักศึกษาระหว่างเรียน กิจกรรมยามว่าง และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มี 5) ค่านิยมการรักษาวงศ์สงวนตัวกับค่านิยมการมีกิ๊กมีความสัมพันธ์เชิงเส้นในทิศทางตรงข้าม ค่านิยมการรักษาวงศ์สงวนตัวกับค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งมีความสัมพันธ์เชิงเส้นในทิศทางตรงข้าม ค่านิยมการมีกิ๊กกับค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งมีความสัมพันธ์เชิงเส้นในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ: ค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง, ค่านิยมการมีกิ๊ก, ค่านิยมการรักษาวงศ์สงวนตัว

บทนำ

ปัจจุบันเยาวชนในสังคมไทยกำลังเผชิญกับการปะทะกันของวัฒนธรรมสองกระแสที่สำคัญ กล่าวคือ กระแสหนึ่งเป็นวัฒนธรรมไทยที่เป็นรากเหง้าตกทอดมาจากคนรุ่นอดีตซึ่งมีการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรม (Cultural Reproduction) อย่างต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน อีกกระแสหนึ่งคือ วัฒนธรรมต่างชาติซึ่งประกอบไปด้วย วัฒนธรรมจากชาติตะวันตกและวัฒนธรรมจากชาติเอเชียตะวันออก อันได้แก่ ญี่ปุ่น ได้หวัน และเกาหลีใต้ วัฒนธรรมไทยที่เป็นรากเหง้าอันดั้งเดิมได้รับการนิยามให้เป็นบรรทัดฐานทางสังคมและค่านิยมทางเพศที่เหมาะสม อาทิเช่น ค่านิยมการรักนวลสงวนตัวและการให้เกียรติเพศตรงข้าม ฯลฯ ซึ่งเยาวชนได้รับการขัดเกลาทางสังคมวัฒนธรรมเหล่านี้อย่างเข้มข้นผ่านสถาบันทางสังคมที่สำคัญคือ สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษาตั้งแต่แรกเกิดเรื่อยมาผ่านการศึกษาชั้นอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา แต่เมื่อเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาการขัดเกลาดังกล่าวกลับเจือจางลง เพราะในระดับอุดมศึกษาเยาวชนได้ก้าวเข้าสู่สถานภาพนิสิตนักศึกษาที่เต็มไปด้วยอิสระเสรี พร้อมกับบทบาทที่หลากหลายในชีวิต มีโอกาสรับวัฒนธรรมต่างชาติผ่านสถาบันทางสังคมใหม่ๆ โดยเฉพาะสถาบันสื่อสารมวลชน นิสิตนักศึกษาได้เรียนรู้ค่านิยมทางเพศในรูปแบบที่แตกต่างจากเดิม อาทิ ค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ค่านิยมการมีกิ๊ก ฯลฯ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2551) โดยเฉพาะปรากฏการณ์การมีกิ๊กกำลังถูกมองว่าเป็นการทำลายระบบเพศวิถี (Sexualities) แบบต่างเพศ กรอบศีลธรรมด้านเพศ อุดมการณ์รักเดียวใจเดียว และยังคงสะท้อนให้เห็นถึงแบบแผนความสัมพันธ์นอกกรอบการแต่งงานอีกด้วย (มลฤดี ลาพิมล, 2551)

ค่านิยมทางเพศแบบเก่ากับค่านิยมทางเพศแบบใหม่กลายเป็นวัฒนธรรมสองกระแสที่ปะทะกันและไม่อาจผสมผสานกันได้ หากแต่จะต้องมีค่านิยมทางเพศแบบใดแบบหนึ่งถูกกลืนกลายและสูญสลายไปในท้ายที่สุด เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏก็น่าวิตกเป็นอย่างยิ่ง

เพราะแนวโน้มที่เป็นอยู่คือนิสิตนักศึกษาได้คล้อยตามค่านิยมทางเพศแบบใหม่ไปเสียแล้ว ยกตัวอย่างเช่น ผลการวิจัยเรื่อง กิ๊กมากกว่าเพื่อนแต่ไม่ใช่แฟน ของนิสิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐและเอกชนเกี่ยวกับค่านิยมความรักของวัยรุ่นไทยในปัจจุบัน ซึ่งพบว่า ทั้งหญิงและชายต่างก็มีทัศนคติในเรื่องการมีคู่หลายคน หรือการมีกิ๊กกว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดา บางคนที่มีแฟนอยู่แล้วก็ยังอยากมีกิ๊ก เพราะต้องเข้าใจว่าแฟนที่คบอยู่อาจจะยังไม่ใช่คนที่ใช่ที่สุด จึงมีคนอื่นมาพิจารณาเพื่อตามหารักแท้และเป็นการค้นหาตัวเอง บางคนอยากเติมสีสันให้ชีวิต บางคนอาจต้องการโชว์ว่าตัวเองเก่งมีเด็กในสังกัดเยอะ บางกรณีอาจมีความสุขกับการมีใครไว้หลบบ้าง ซ่อนๆ รู้สึกดี เป็นคนมีค่า เป็นคนของสังคมที่ใครๆ ต้องการ (ธนพร สง่าศรี และคณะ, 2546) นอกจากนี้ จากผลการสำรวจของศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในหัวข้อสตรีไทยกับการมีครอบครัว ยังปรากฏชัดเจนนว่าสตรีไทยถึงหนึ่งในสี่ (ร้อยละ 25) เห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า “รักนวลสงวนตัวเป็นคำสอนที่คร่ำครึไปแล้ว” และ “พรหมจรรย์ไม่ใช่สิ่งจำเป็นที่จะต้องวางแผนถ้าคนเรารักกัน” (ธุรกิจบัณฑิตโพลล์, 2549)

แน่นอนว่าแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงค่านิยมทางเพศดังกล่าวย่อมก่อร่างจากวัฒนธรรมต่างชาติที่แพร่เข้ามาในสังคมไทยโดยเริ่มจากสังคมเมืองหรือเมืองหลวง อันได้แก่ กรุงเทพมหานครก่อนเป็นอันดับแรก จากผลการศึกษาของอภิชาติ จำรัสสุทธิรงค์ และอรทัย หุจรินุพรพานิช (2550) พบว่า รูปแบบของความสัมพันธ์ทางเพศแบบหลวมๆ ที่ไม่ต้องการผูกมัดการอยู่ก่อนแต่งและการอยู่โดยไม่แต่งงาน หรืออยู่ด้วยกันโดยไม่จดทะเบียนสมรสดูจะเป็นเรื่องปกติธรรมดาของคนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้ จากการสำรวจนามัยโพลล์ ครั้งที่ 1/2550 เรื่องความรัก ค่านิยมของวัยรุ่นไทยในวันนี้ ได้สอบถามนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 36 เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว โดยช่วง

อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ส่วนใหญ่ร้อยละ 46.5 อายุ 17-19 ปี รองลงมาร้อยละ 27.1 อายุ 20-23 ปี และเมื่อสอบถามถึงความคิดเห็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์นั้น ร้อยละ 36.2 เห็นว่าเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน (จำเป็นใหม่ คีนาเลนไทน์ จะต้องจบลงที่การเสียวตัว, 2550)

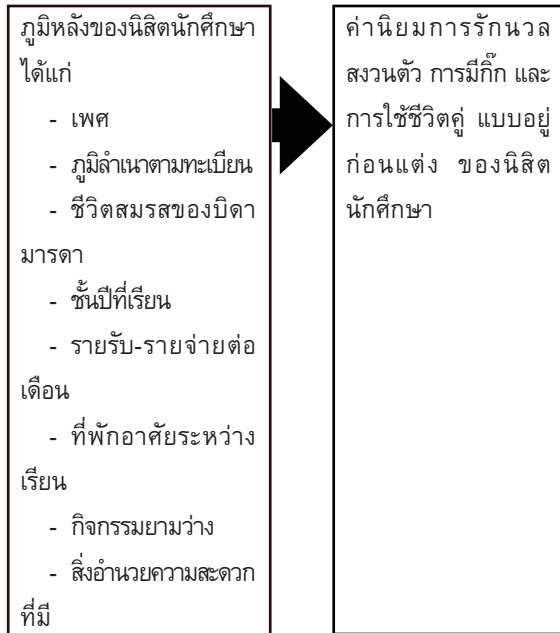
ค่านิยมทางเพศรูปแบบใหม่ได้แพร่กระจายไปยังหัวเมืองหลักในส่วนภูมิภาค จังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีนิสิตนักศึกษาสังกัดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนจำนวนมาก เช่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา และมหาวิทยาลัยหาดใหญ่ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่านิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในจังหวัดสงขลา มีค่านิยมการรักษานวลสงวนตัว การมีกิ๊ก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งเป็นเช่นใด ผลการวิจัยที่ได้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและคณาจารย์ ตลอดจนหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องจะได้จัดกิจกรรม พัฒนา และปรับปรุงเพื่อสร้างเสริมค่านิยมทางเพศของนิสิตนักศึกษาให้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับบรรทัดฐานทางสังคมต่อไป

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมการรักษานวลสงวนตัว การมีกิ๊ก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในจังหวัดสงขลา เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างภูมิหลังของนิสิตนักศึกษากับค่านิยมการรักษานวลสงวนตัว การมีกิ๊ก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในจังหวัดสงขลา และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมการรักษานวลสงวนตัว การมีกิ๊ก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในจังหวัดสงขลา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิดเรื่องการรักษานวลสงวนตัว การมีกิ๊ก การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และพฤติกรรมของคอนุ่นใหม่ในสังคมไทยที่เรียกว่า “ยั๊ปปี้” ตลอดจน

ผลการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ดัง ภาพ 1



ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยคือ ภูมิหลังของนิสิตนักศึกษาที่แตกต่างกันมีผลทำให้ค่านิยมการรักษานวลสงวนตัว การมีกิ๊ก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งแตกต่างกันกับค่านิยมการรักษานวลสงวนตัว การมีกิ๊ก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของนิสิตนักศึกษามีความสัมพันธ์กัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 ขึ้นไปในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในจังหวัดสงขลา ประจำปีการศึกษา 2550 จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตสงขลา และมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา รวมจำนวนทั้งสิ้น 21,247 คน และกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 ขึ้นไปในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในจังหวัดสงขลา จำนวน

393 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling) โดยใช้สูตรของของ Taro Yamane ที่ความคลาดเคลื่อน 5%

2. เครื่องมือในการวิจัย

2.1 แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 ตอน กล่าวคือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับภูมิหลังของนิสิตนักศึกษา จำนวน 8 ข้อ ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดค่านิยม “การรักษามวลสรวงตัว” ของนิสิตนักศึกษา จำนวน 20 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นแบบวัดค่านิยม “การมีกิ๊ก” ของนิสิตนักศึกษา จำนวน 20 ข้อ และตอนที่ 4 เป็นแบบวัดค่านิยม “การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง” ของนิสิตนักศึกษา จำนวน 20 ข้อ

2.2 คุณภาพของเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามโดยพิจารณาจากค่านิยมของค่านิยมการรักษามวลสรวงตัว ค่านิยมการมีกิ๊ก และค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งตามที่ได้ศึกษาจากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง แล้วหาคุณภาพโดยการนำข้อคำถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 4 คน พิจารณาความเที่ยงตรง โดยคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องและเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบราค ซึ่งแบบวัดค่านิยมการรักษามวลสรวงตัวมีค่าความเชื่อมั่น 0.8220 แบบวัดค่านิยมการมีกิ๊กมีค่าความเชื่อมั่น 0.7523 และแบบวัดค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.8974

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน ได้แก่จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย เลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ ค่าสถิติที ค่าสถิติเอฟ ค่า Welch Test ในกรณีที่ว่าแปรปรวนของตัวแปรตามไม่เท่ากัน และค่าสถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยเลขคณิต ใช้หลักอันตรภาคชั้น ดังนี้

4.51 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.51 – 4.50 หมายถึง เห็นด้วย
2.51 – 3.50 หมายถึง ไม่แน่ใจ
1.51 – 2.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วย
1.00 – 1.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค่านิยมเชิงปฏิบัติการ

ค่านิยมการรักษามวลสรวงตัว หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนิสิตนักศึกษาที่แสดงออกมาในลักษณะของเจตคติเกี่ยวกับการทะนุถนอมดูแลตนเองให้คงความบริสุทธิ์ยาวนานที่สุด เมื่อมีความรักก็ไม่กล้าแสดงออกอย่างประเจิดประเจ้อต่อสายตาผู้อื่น แสดงกริยาสุภาพเหมาะสม แต่งกายสุภาพ ไม่ล่อแหลมยั่วชวนให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม

ค่านิยมการมีกิ๊ก หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนิสิตนักศึกษาโดยแสดงออกมาในลักษณะของเจตคติเกี่ยวกับความรักในหมู่วัยรุ่นที่เป็นมากกว่าเพื่อนแต่ไม่ใช่แฟน โดยมีลักษณะเป็นคนที่กำลังจะมาเป็นแฟนจิบๆ กัน อยู่ในชั้นศึกษาดูใจ ลองคบกันแต่ไม่ผูกมัดกันให้อิสระและเปิดโอกาสให้ทั้งคู่ไปศึกษาผู้อื่นได้เพื่อค้นหาคนที่ชอบจริงๆ และอาจมีเรื่องของเพศสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ได้

ค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนิสิตนักศึกษาโดยแสดงออกมาในลักษณะของเจตคติเกี่ยวกับการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันแบบสามีภรรยาโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสให้ถูกต้องตามกฎหมายในระหว่างเรียนและเช่าหอพักอยู่ภายนอกมหาวิทยาลัย โดยที่ผู้ปกครองไม่ทราบเรื่องดังกล่าว

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยเป็น 5 ประเด็น คือ ค่านิยมการรักษามวลสรวงตัว การมีกิ๊ก และ การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ความแตกต่างระหว่างภูมิหลังของนิสิตนักศึกษากับค่านิยมการรักษามวลสรวงตัว ความแตกต่างระหว่างภูมิหลังของนิสิตนักศึกษากับค่า

นิยมการมีกิ๊ก ความแตกต่างระหว่างภูมิหลังของนิสิต นักศึกษากับค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมการรักษานวลสงวนตัว การมีกิ๊ก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ดังนี้

1. ค่านิยมการรักษานวลสงวนตัว การมีกิ๊ก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง พบว่า

1.1 นิสิตนักศึกษามีเจตคติไม่แน่ใจเกี่ยวกับค่านิยมการรักษานวลสงวนตัว ($\bar{X}=3.31$, S.D.=0.54) โดยไม่แน่ใจกับข้อความที่ว่า การไปดูภาพยนตร์กับเพศตรงข้ามสองต่อสองสามารถทำได้โดยสะดวกใจ ($\bar{X}=3.23$, S.D.=1.16) เป็นเรื่องธรรมดาที่วัยรุ่นชายหญิงพกถุงยางอนามัยติดตัวเพื่อมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรัก ($\bar{X}=3.23$, S.D.=1.22) การที่วัยรุ่นชายหญิงเดินโอบกอดหรือแสดงความรักต่อกันในที่สาธารณะเป็นเรื่องที่ไม่สามารถยอมรับได้ ($\bar{X}=3.42$, S.D.=1.21) การมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคนรักเป็นเรื่องปกติถ้าหากรู้จักใช้วิธีการป้องกันอย่างถูกวิธี ($\bar{X}=3.14$, S.D.=1.23) การดูสิ่งยั่วยุกามารมณ์ เช่น ภาพยนตร์หรือหนังสือลามกเป็นเรื่องไม่เหมาะสม ($\bar{X}=3.38$, S.D.=1.29) การนัดพบเพื่อนต่างเพศผ่านโปรแกรมสนทนาทางอินเทอร์เน็ตถือเป็นเรื่องปกติ ($\bar{X}=2.98$, S.D.=1.23) การถูกเนื้อต้องตัวระหว่างวัยรุ่นชายหญิงเป็นเรื่องไม่เหมาะสม ($\bar{X}=3.30$, S.D.=1.02) การที่ฝ่ายหญิงแสดงความสนใจและเข้าไปจีบฝ่ายชายก่อนเป็นเรื่องไม่เหมาะสม ($\bar{X}=3.17$, S.D.=1.09) หนุ่มสาวในวัยเรียนมีอิสระที่จะคบหาเพศตรงข้ามได้โดยไม่จำเป็นต้องให้ผู้ปกครองเข้ามายุ่งเกี่ยวหรือรับรู้ ($\bar{X}=2.84$, S.D.=1.05) การที่วัยรุ่นนิยมไปเที่ยวตามแหล่งหรือสถานบันเทิงเรีงรมย์ตอนกลางคืนถือเป็นเรื่องไม่เหมาะสม ($\bar{X}=3.35$, S.D.=1.16) การอยู่สองต่อสองกับเพื่อนต่างเพศในที่ลับตาไม่ใช่เรื่องเสียหายถ้าทั้งสองฝ่ายบริสุทธิ์ใจต่อกัน ($\bar{X}=3.48$, S.D.=1.05) นิสิตนักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การเปิดโอกาสให้เพศตรงข้ามเข้ามาจีบและพูดเกี้ยวพาราสีเป็นเรื่องปกติ ($\bar{X}=3.60$, S.D.=0.95) การไปเที่ยวต่างจังหวัดตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องไม่เหมาะสม ($\bar{X}=3.59$, S.D.=

1.20) วัยรุ่นหญิงชายควรรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนถึงวันแต่งงาน ($\bar{X}=4.05$, S.D.=0.98) การที่นิสิตนักศึกษาหญิงแต่งเครื่องแบบโดยสวมเสื้อตัวเล็กรัดรูปและนุ่งกระโปรงสั้นมาเรียนเป็นเรื่องไม่เหมาะสม ($\bar{X}=3.68$, S.D.=1.18) ผู้ชายที่ไม่กล้าแตะเนื้อต้องตัวผู้หญิงแม้ว่าฝ่ายหญิงแสดงท่าทีเต็มใจไม่รังเกียจ แสดงว่าเขามีความเป็นสุภาพบุรุษ ($\bar{X}=3.51$, S.D.=1.24) การที่ฝ่ายหญิงอวดโชว์ของสงวนผ่านกล้องเว็บแคมถือเป็นเรื่องไม่เหมาะสม ($\bar{X}=4.09$, S.D.=1.12) นิสิตนักศึกษาไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การที่วัยรุ่นชายหญิงสมัยนี้ไม่มีแฟนหรือคนรักถือว่าเป็นปมด้อยและน่าอาย ($\bar{X}=2.26$, S.D.=1.10) การมีเพศสัมพันธ์กับคนเด่นคนดังหรือดารานักแสดงที่มีชื่อเสียงเป็นเรื่องที่น่าภาคภูมิใจ ($\bar{X}=2.31$, S.D.=1.25) การขายบริการทางเพศของนิสิตนักศึกษาชายหญิงเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถกระทำได้ ($\bar{X}=2.42$, S.D.=1.18)

1.2 นิสิตนักศึกษามีเจตคติไม่แน่ใจเกี่ยวกับค่านิยมการมีกิ๊ก ($\bar{X}=2.77$, S.D.=0.42) โดยไม่แน่ใจกับข้อความที่ว่า การมีกิ๊กเป็นความท้าทายและเร้าอารมณ์ทางเพศ ($\bar{X}=2.84$, S.D.=1.20) การมีกิ๊กดีกว่าแฟนเพราะไม่ต้องดูแลเอาใจกันให้มากเหมือนแฟนตามคำกล่าวที่ว่า “รักเหมือนแฟน แสดงเหมือนเพื่อน” ($\bar{X}=3.22$, S.D.=1.07) คนที่มีกิ๊กมีโอกาสเป็นคนที่มีความกดดันและคับข้องใจสูงเพราะไม่สามารถเปิดเผยความสัมพันธ์ให้บุคคลอื่นรู้ได้ ($\bar{X}=3.45$, S.D.=0.90) การมีกิ๊กดีกว่าแฟนเพราะสามารถมีได้ไม่จำกัดทั้งจำนวน เพศวัย และสถานภาพ ($\bar{X}=2.89$, S.D.=1.13) การมีกิ๊กไม่สามารถเปิดเผยความสัมพันธ์ให้บุคคลอื่นรู้จึงอาจทำให้กินไม่ได้ นอนไม่หลับ ($\bar{X}=2.89$, S.D.=1.02) การมีกิ๊กดีกว่าแฟนเพราะมีอะไรกันได้ แต่ไม่ผูกมัดเป็นเจ้าของกันและกัน ($\bar{X}=2.66$, S.D.=1.19) การมีกิ๊กอาจทำให้เสียการเรียน เช่น ผลการเรียนต่ำลง เวลาเรียนไม่พอหรือต้องลงทะเบียนเรียนใหม่ ($\bar{X}=3.22$, S.D.=1.14) การมีกิ๊กดีกว่าแฟนเพราะไม่มีการหึงหวง แต่หึงกันได้ ($\bar{X}=3.28$, S.D.=1.02) การมีกิ๊กอาจนำไปสู่การขายตัว

เพื่อเอาเงินไปจับจ่ายใช้สอยในเรื่องต่างๆ ($\bar{X}=3.31$, S.D.=1.13) การมีกิ๊กทำให้ชีวิตมีความสุข เพราะความรักทำให้มองเห็นว่าโลกนี้ช่างน่าอยู่และสดใส ($\bar{X}=3.26$, S.D.=1.06) การมีกิ๊กสำคัญรองจากแฟน เพราะมีความสัมพันธ์กันไม่แนบแน่นเท่าแฟน ตามคำกล่าวที่ว่า “กิ๊กไม่ใช่ซู้แต่ถ้าแฟนรู้ต้องเลิก” ($\bar{X}=3.29$, S.D.=1.04) การมีกิ๊กดีกว่าการอยู่ก่อนแต่งเพราะอาจมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์กันได้ ขึ้นอยู่กับใจปรารถนาเป็นสำคัญ ($\bar{X}=3.20$, S.D.=1.10) ข้อควรปฏิบัติในการมีกิ๊กข้อหนึ่งคือว่า เวลาเดินไปไหนด้วยกันห้ามจับมือถือแขนจึงเป็นสิ่งที่ดีเพื่อไม่ให้คนอื่นสังเกตเห็น ($\bar{X}=3.38$, S.D.=0.87) ในบางครั้งแฟนของเราไม่สามารถสนองความต้องการของเราได้ การมีกิ๊กอาจสามารถช่วยเติมเต็มได้ ($\bar{X}=3.02$, S.D.=1.17) การมีกิ๊กไม่ได้เน้นการมีเพศสัมพันธ์จึงไม่น่าจะนำไปสู่การติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะเชื้อเอชไอวี ($\bar{X}=3.12$, S.D.=0.95) นิสิตนักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การมีกิ๊กถูกมองว่าเป็นเรื่องของคนเจ้าชู้หลายใจ โดยเฉพาะคนที่ม่แฟนอยู่แล้ว ($\bar{X}=3.80$, S.D.=1.05) แม้ว่าการมีกิ๊กไม่ได้เน้นเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่ความใกล้ชิดทำให้มีโอกาสพลัดปลั่งเปลื้องเนื้อเปลื้องตัวได้มาก ($\bar{X}=3.86$, S.D.=0.99) การมีกิ๊กที่มีเพศสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้องอาจนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการทำแท้ง ($\bar{X}=3.83$, S.D.=1.10) คนมีแฟนแล้วแอบมีกิ๊กย่อมเป็นเรื่องไม่ดีเพราะนอกจากจะทำร้ายจิตใจของคนรักแล้ว ตัวเองยังต้องพะวงกลัวคนรักจับได้อีกด้วย ($\bar{X}=3.86$, S.D.=0.96) ความเชื่อที่ว่า การมีกิ๊กคือความโก้เก๋และมีเสน่ห์ แท้ที่จริงแล้วเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ($\bar{X}=3.72$, S.D.=1.03)

1.3 นิสิตนักศึกษามีเจตคติไม่แน่ใจเกี่ยวกับค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ($\bar{X}=2.61$, S.D.=0.55) โดยไม่แน่ใจกับข้อความที่ว่า การอยู่ก่อนแต่งเป็นการเรียนรู้นิสัยใจคอกันให้มากขึ้นว่าจะสามารถใช้ชีวิตคู่ร่วมกันในอนาคตได้หรือไม่ ($\bar{X}=3.05$, S.D.=1.21) การอยู่ก่อนแต่งช่วยให้ไม่ต้องถลำตัวแต่งงานกัน เพราะเห็นข้อบกพร่องที่รับไม่ได้ของแต่ละฝ่ายเสียก่อน เข้าทำนอง

ว่า “ยอมเจ็บตอนนี้ ดีกว่าเจ็บไปตลอดชีวิต” ($\bar{X}=3.18$, S.D.=1.03) การอยู่ก่อนแต่งเป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นได้ในสังคมยุคโลกาภิวัตน์เช่นปัจจุบัน ($\bar{X}=3.46$, S.D.=0.98) การอยู่ก่อนแต่งทำให้มีคนมาช่วยแบ่งเบาภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น ค่าเช่าห้อง ค่าน้ำค่าไฟ ค่าน้ำมันรถ ($\bar{X}=2.84$, S.D.=1.14) การอยู่ก่อนแต่งช่วยลดปัญหาการหย่าร้างที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ($\bar{X}=2.97$, S.D.=1.16) การอยู่ก่อนแต่งทำให้ฝ่ายหญิงได้เตรียมตัวไว้ให้พร้อมเป็นแม่บ้านแม่เรือนในอนาคต ($\bar{X}=2.92$, S.D.=1.11) การอยู่ก่อนแต่งเป็นการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคู่อีกอย่างปลอดภัยจากโรคทางเพศสัมพันธ์ ($\bar{X}=2.84$, S.D.=1.06) การอยู่ก่อนแต่งเป็นการช่วยกันศึกษาเล่าเรียน และช่วยสร้างเสริมกำลังใจให้กันและกัน ($\bar{X}=3.11$, S.D.=1.15) การอยู่ก่อนแต่งทำให้ชีวิตมีความสุขเพราะมีเพื่อนที่รู้จักคอยห่วงใยดูแลกันและกันอย่างใกล้ชิด ($\bar{X}=3.16$, S.D.=1.08) การอยู่ก่อนแต่งทำให้ตัดปัญหาเรื่องฝ่ายหญิงมีหนุ่มๆ มากคอยต่อแยะ และฝ่ายชายไปยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิงอื่น ($\bar{X}=2.97$, S.D.=1.02) นิสิตนักศึกษาเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า การอยู่ก่อนแต่งเป็นสิ่งที่ผิดจารีตประเพณีและวัฒนธรรมอันดีงามของสังคมไทย ($\bar{X}=3.91$, S.D.=1.03) การอยู่ก่อนแต่งมักสร้างปัญหาและความเดือดร้อนตามมาหลายเรื่อง ดังนั้น จึงควรยึดถือสุภาภิตไทยที่ว่า “อดเปรี้ยวไว้กินหวาน” ($\bar{X}=3.79$, S.D.=0.90) การอยู่ก่อนแต่งก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และการทำแท้งตามมา ($\bar{X}=3.88$, S.D.=0.98) การอยู่ก่อนแต่งทำให้ผู้หญิงเสียเปรียบเพราะเป็นฝ่ายเปลื้องเนื้อเปลื้องตัวและถูกสังคมตำหนิติเตียน ($\bar{X}=4.02$, S.D.=1.00) การอยู่ก่อนแต่งอาจทำให้เสียการเรียนและเสียอนาคตได้ ($\bar{X}=3.59$, S.D.=1.11) การอยู่ก่อนแต่งทำให้ฝ่ายหญิงถูกดูหมิ่นเหยียดหยามจากฝ่ายชายว่าใจง่ายนาร้างเกี้ยวแล้วพาลหาเหตุเลิกไปมีหญิงคนใหม่ ($\bar{X}=3.55$, S.D.=1.03) การอยู่ก่อนแต่งอาจทำให้เกิดการติดเชื้อจากโรคทางเพศสัมพันธ์ หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีพฤติกรรมสำส่อนทางเพศ ($\bar{X}=3.73$, S.D.=0.98) การอยู่ก่อนแต่งทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของวงศ์ตระกูลและ

ทำให้พ่อแม่ผู้ปกครองเสียใจหากรู้เรื่อง ($\bar{X}=3.96$, S.D.=1.01) การอยู่ก่อนแต่งอาจทำให้ฝ่ายหนึ่งถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจจากอีกฝ่ายหนึ่งได้หากทะเลาะวิวาทกัน ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.87) การอยู่ก่อนแต่งไม่มีหลักประกันว่าทั้งคู่จะแต่งงานและใช้ชีวิตร่วมกันฉันท์สามีภรรยาอย่างแท้จริงในอนาคต ($\bar{X}=3.89$, S.D.=0.99)

2. ความแตกต่างระหว่างภูมิหลังของนิสิตนักศึกษา กับค่านิยมการรักษานวลสงวนตัว พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวกับภูมิหลังของนิสิตนักศึกษาในด้านเพศ ($t=8.252$, $p\text{-value}=0.000$) ภูมิฐานะตามทะเบียนบ้าน (Welch=3.713, $p\text{-value}=0.013$) ที่พักอาศัยของนิสิตนักศึกษาระหว่างเรียนในปัจจุบัน ($F=6.064$, $p\text{-value}=0.003$) การที่ชอบหรือไม่ชอบดูหนัง วีซีดี ดีวีดี ($t=3.128$, $p\text{-value}=0.002$) การที่ชอบหรือไม่ชอบเที่ยวกลางคืน ($t=7.341$, $p\text{-value}=0.000$) การที่ชอบหรือไม่ชอบเล่นกีฬา ($t=3.667$, $p\text{-value}=0.000$) การที่ชอบหรือไม่ชอบเล่นอินเทอร์เน็ต เช่น Games, Chat ($t=3.748$, $p\text{-value}=0.000$) การมีหรือไม่มีรถยนต์ในระหว่างเรียน ($t=3.578$, $p\text{-value}=0.000$) การมีหรือไม่มีโทรศัพท์มือถือในระหว่างเรียน ($t=2.345$, $p\text{-value}=0.027$) การมีหรือไม่มีรถจักรยานยนต์ในระหว่างเรียน ($t=4.730$, $p\text{-value}=0.000$) การนิยมหรือไม่นิยมบริโภคโค้ก/เป๊ปซี่ในระหว่างเรียน ($t=2.896$, $p\text{-value}=0.004$) การมีหรือไม่มีถุงยางอนามัยไว้ใช้ในระหว่างเรียน ($t=4.028$, $p\text{-value}=0.000$) ส่วนภูมิหลังด้านอื่นๆ พบความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ความแตกต่างระหว่างภูมิหลังของนิสิตนักศึกษา กับค่านิยมการมีกิ๊ก พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างค่านิยมการมีกิ๊กกับภูมิหลังของนิสิตนักศึกษาในด้านเพศ ($t=4.588$, $p\text{-value}=0.000$) การที่ชอบหรือไม่ชอบเที่ยวกลางคืน ($t=2.442$, $p\text{-value}=0.015$) การมีหรือไม่มีรถจักรยานยนต์ในระหว่างเรียน ($t=2.503$, $p\text{-value}=0.013$) การมีหรือไม่มีถุงยางอนามัยไว้ใช้ในระหว่างเรียน ($t=2.947$, $p\text{-value}=0.003$) ส่วน

ภูมิหลังด้านอื่นๆ พบความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ความแตกต่างระหว่างภูมิหลังของนิสิตนักศึกษา กับค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระหว่างค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งกับภูมิหลังของนิสิตนักศึกษาในด้านเพศ ($t=5.771$, $p\text{-value}=0.000$) ชีวิตสมรสของบิดามารดา (Welch=15.494, $p\text{-value}=0.000$) ที่พักอาศัยของนิสิตนักศึกษาระหว่างเรียนในปัจจุบัน (Welch=5.563, $p\text{-value}=0.004$) การที่ชอบหรือไม่ชอบเที่ยวกลางคืน ($t=4.572$, $p\text{-value}=0.000$) การที่ชอบหรือไม่ชอบติดตามข่าวสารประจำวัน ($t=3.434$, $p\text{-value}=0.001$) การมีหรือไม่มีรถยนต์ในระหว่างเรียน ($t=2.136$, $p\text{-value}=0.033$) การมีหรือไม่มีโทรศัพท์มือถือในระหว่างเรียน ($t=3.505$, $p\text{-value}=0.002$) การมีหรือไม่มีรถจักรยานยนต์ในระหว่างเรียน ($t=2.052$, $p\text{-value}=0.041$) การมีหรือไม่มีโน้ตบุ๊ก/คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะในระหว่างเรียน ($t=2.809$, $p\text{-value}=0.005$) การมีหรือไม่มีถุงยางอนามัยไว้ใช้ในระหว่างเรียน ($t=3.269$, $p\text{-value}=0.004$) การมีหรือไม่มีบัตรเครดิตในระหว่างเรียน ($t=2.278$, $p\text{-value}=0.025$) การมีหรือไม่มีบัตรสมาชิกศูนย์สุขภาพ/สปอร์ตคลับในระหว่างเรียน ($t=2.357$, $p\text{-value}=0.031$) ส่วนภูมิหลังด้านอื่นๆ พบความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมการรักษานวลสงวนตัว การมีกิ๊ก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง พบว่า ค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวกับค่านิยมการมีกิ๊กมีความสัมพันธ์ในรูปเชิงเส้นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม ($r=-0.557$, $p\text{-value}=0.000$) กล่าวคือ นิสิตนักศึกษาที่มีค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวสูงจะมีค่านิยมการมีกิ๊กต่ำ ค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวกับค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งมีความสัมพันธ์ในรูปเชิงเส้นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม ($r=-0.527$, $p\text{-value}=0.000$) กล่าวคือ นิสิตนักศึกษาที่มี

ค่านิยมการรักนวลสงวนตัวสูงจะมีค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งต่ำ และยิ่งพบอีกว่าค่านิยมการมีกิ๊กกับค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งมีความสัมพันธ์ในรูปเชิงเส้นที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ($r=0.484$, $p\text{-value}=0.000$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. การที่นิสิตนักศึกษาไม่แน่ใจเกี่ยวกับค่านิยมการรักนวลสงวนตัว การมีกิ๊กและการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง แสดงให้เห็นว่านิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ยังเกิดความลังเลในการตัดสินใจเลือกที่จะยึดถือระหว่างค่านิยมดั้งเดิมของสังคมไทยที่ตกทอดจากบรรพบุรุษกับค่านิยมสมัยใหม่แบบตะวันตก รวมถึงค่านิยมตะวันออกผ่านทางศิลปิน ละคร ภาพยนตร์ ดนตรีที่มาจากประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลีใต้หรือกลุ่ม J-T-K (จุฬารัตน์ มาเสถียรวงศ์, 2547) ที่ปรากฏอย่างแพร่หลายในกลุ่มวัยรุ่นไทยปัจจุบัน ปรากฏการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงการปะทะสังสรรค์ทางวัฒนธรรมผ่านกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) สองกระแสกล่าวคือ กระแสแรกเป็นการขัดเกลาทางสังคมผ่านทางสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา และสถาบันการเมืองการปกครองที่สร้างวาทกรรม (Discourse) ผ่านทางบิดามารดา ครูอาจารย์ ผู้อาวุโสและผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในสังคมที่พยายามปลูกฝังวัฒนธรรมไทยที่อิงตามแก๊งเยาวชนในเรื่องของการรักนวลสงวนตัวว่าเป็นสิ่งที่ดี การมีกิ๊กและการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ยกตัวอย่างเช่น คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมในสมัยรัฐบาลที่มีพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรีได้ฝากข้อคิด 10 ประการเรื่องความรักในวันวาเลนไทน์ไว้เตือนใจวัยรุ่นหนุ่มสาวคือ 1) รักอย่างมีขันติ “หลีกเลี่ยงการเป็นพ่อเป็นแม่ตั้งแต่วัยรุ่น” 2) รักอย่างมีสัจจะ “รักเดียวใจเดียว” 3) รักอย่างมีเมตตา “ทะนุถนอม ไม่ทำร้ายคนที่เรารัก” 4) รักอย่างไม่ประมาท

“หลีกเลี่ยงความเสี่ยงต่อโรคติดต่อ” 5) รักอย่างไรก็รักดีกัน “รักแต่ต้องรอดคอย” 6) รักอย่างถูกจารีต “รักจริงต้องหวังแต่ง” 7) รักอย่างมีเหตุผล “ไม่ฉกฉวยโอกาสมีเพศสัมพันธ์กับคนรัก” 8) รักอย่างมั่นคง “ไม่ทำลายชื่อเสียงของคนที่เรารัก” 9) รักอย่างซื่อสัตย์ “มีความศรัทธาในคนรัก” และ 10) รักอย่างเข้าใจกัน “ให้อภัยไม่ถือโทษโกรธคนรัก” (บัญญัติ 10 ประการวันแห่งความรัก, 2551) การขัดเกลาทางสังคมดังกล่าวก่อให้เกิดการผลิตซ้ำทางวัฒนธรรมที่อิงตามของไทยจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่คนอีกรุ่นหนึ่ง ส่วนอีกกระแสหนึ่งเป็นการขัดเกลาทางสังคมผ่านทางสื่อสารมวลชนในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสื่อภาพยนตร์โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ตทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่มีการแพร่กระจายของวัฒนธรรมตะวันตก รวมถึงกระแสวัฒนธรรมตะวันออกของประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลีใต้ซึ่งถือเป็นวัฒนธรรมใหม่ วัฒนธรรมดังกล่าวนี้พยายามสร้างวาทกรรมว่าค่านิยมการรักนวลสงวนตัวเป็นสิ่งที่ไม่ทันสมัย การมีกิ๊กและการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบันและเป็นสิ่งที่ผู้เกี่ยวข้องควรให้การยอมรับ ยกตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ไทยเรื่องวัยอลวน 4: ต้ม-โอ้ รีเทิร์น มีการนำเสนอความสัมพันธ์ของสามีภรรยาที่ชื่อต้มและโอ้ ซึ่งแต่งงานกันมาเกือบสามสิบปี มีลูกชายลูกสาวซึ่งกำลังอยู่ในช่วงวัยรุ่น มีการนำเสนอประเด็นทางสังคมเกี่ยวกับเรื่องการอยู่ก่อนแต่งของนักเรียนนักศึกษาผ่านทางลูกสาวที่ชื่อใบตองซึ่งเรียนมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ เข้าหอพักใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งกับเพื่อนนักศึกษาชายชื่อวิชาญ ภายหลังพ่อแม่รู้ความจริงก็ได้แต่ทำใจยอมรับในการกระทำของลูกสาวตนเพราะมองว่าเป็นเรื่องปกติของหนุ่มสาวในยุคปัจจุบัน (วัยอลวน 4 : ต้ม-โอ้ รีเทิร์น, 2551) นอกจากนี้ยังรวมถึงภาพยนตร์ไทยเรื่องเดอะกิ๊ก และเดอะกิ๊ก 2 ที่มีเนื้อหาโดยรวมเกี่ยวกับการมีกิ๊กของหนุ่มสาวที่เรียนระดับมหาวิทยาลัยผ่านทางนักแสดงนำคือ เจ้าใหญ่ หนุ่มฮ็อตแห่งคลับของคนรักกิ๊ก และสี่จตุรเทพ คือ อาร์ม สุตเชอร์ ,โต้ จอมซ่า, แจ็ค สุดจ๊าบ

และคู่ ขาลุยโดยมีการตั้งกฎในหมู่คนที่มักีกว่า “อย่าเผลอตกหลุมรัก” (Never Falls in Love) เป็นสำคัญก็พอ บทสรุปของหนังสือค่อนข้างกำกวมทั้งการช่วยเตือนสติของวัยรุ่นหนุ่มสาวที่คิดว่าการมีมักีกคือความโก้และ มีเสน่ห์ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ให้ข้อคิดว่าการมารักหลายใจสุดท้ายก็มีแฟนได้เพียงคนเดียวเท่านั้น หรือหากใครมีแฟนอยู่แล้วก็ต้องคอยระวังนิยามที่ว่า รักแท้อาจแพ้ก็ก็เป็นได้ (เดอะกีก-วิจารณ์, 2550)

2. การที่นิสิตนักศึกษาเพศหญิงมีค่านิยมการรักนวลสงวนตัวสูงกว่าเพศชาย นิสิตนักศึกษาเพศชายมีค่านิยมการมีมักีกสูงกว่าเพศหญิง นิสิตนักศึกษาเพศชายมีค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่าเพศหญิง ผลที่เกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากค่านิยมดั้งเดิมของสังคมไทยในเรื่องเพศที่สอนกันว่า “อย่าซิงซูก่อนห้าม” “อดเปรี้ยวไว้กินหวาน” “รักนวลสงวนตัว” ค่านิยมเหล่านี้ได้กลายเป็นบรรทัดฐานสำหรับเยาวชนและคนหนุ่มสาวเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน แม้การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วในยุคนี้จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่านิยมดังกล่าวนี้ไปบ้าง แต่ก็ยังไม่มากนักในกลุ่มเพศหญิง ส่วนเพศชายเมื่อรักเพศหญิงก็จะพยายามมีเพศสัมพันธ์ด้วย บางทีเพศชายก็ใช้เทคนิคหลายอย่างเพื่อลวงเพศหญิง เช่น แคบอกว่ารักเธอคนเดียว ตามเอาอกเอาใจ ไปสักพักหนึ่ง เพศหญิงก็ใจอ่อน ส่วนใหญ่นิสิตนักศึกษาที่อยู่กันกันฉันสามีภรรยาตามหอพักก็จะมีลักษณะเช่นนี้ บางรายเพศหญิงไม่ยอมง่าย ๆ เพศชายต้องอ้างเรื่องแต่งงาน เพศหญิงก็เกิดความรู้สึกมั่นใจขึ้นแล้วก็ใจอ่อน เพศหญิงบางคนใจแข็งเพศชายถึงขนาดยอมหมั้นกันก่อน เพศหญิงถึงยอมใจอ่อน จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเพศชายเป็นฝ่ายไม่มียึดถือค่านิยมดั้งเดิมของสังคมไทยในเรื่องการรักนวลสงวนตัว แต่กลับยึดถือค่านิยมการมีมักีกและการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง การรักนวลสงวนตัวจึงเป็นความคิดในแนวอนุรักษนิยม (Conservative) ส่วนการมีมักีก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งเป็นแนวก้าวหน้านิยม (Progressive) หรือทันสมัยนิยม (Modern Trend) (ปฐมพงษ์ โปธิ์ประสิทธิ์พันธ์, 2551) ซึ่งเพศชาย

เป็นฝ่ายเปลี่ยนแปลงความคิดได้เร็วกว่า ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับผลการสำรวจทัศนคติของกระทรวงวัฒนธรรมร่วมกับโครงการ Child Watch และสถาบันรามจิตติ เกี่ยวกับเรื่องชีวิตกับความรักของเยาวชนในแง่มุมต่างๆ ซึ่งผลการสำรวจพบว่า ทัศนคติทางเพศของเด็กรุ่นใหม่ในปัจจุบันมีความแตกต่างกันชัดเจนระหว่างวัยรุ่นหญิงกับชาย โดยเด็กรุ่นหญิงยังคงมีค่านิยมอยากรักนวลสงวนตัวเป็นส่วนใหญ่มากกว่าคือร้อยละ 73.9 อยากรอถึงวันแต่งงานก่อนมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่เด็กรุ่นชายมีเพียงร้อยละ 37.7 เท่านั้นที่คิดจะรอมีเซ็กซ์หลังแต่งงานเข้าทำงาน “หญิงขอรอ ชายขอรุก” (วัยรุ่นหญิงไทยส่วนใหญ่รักนวลสงวนตัว, 2548)

3. การที่นิสิตนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีค่านิยมการรักนวลสงวนตัวสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้านในเขตเทศบาลเมือง หากพิจารณาจากค่านิยมที่นักวิชาการส่วนใหญ่ระบุว่า บุคคลที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองคือผู้ที่มีภูมิลำเนาตามทะเบียนในเขตเทศบาลนคร เทศบาลเมืองหรือเทศบาลตำบล ในขณะที่บุคคลที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทคือผู้ที่มีภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล (ปราโมทย์ ประสาทกุล, สุรีย์พร พันธุ์ และปัทมา ว่าพัฒนางศ์, 2550) จะพบว่า สังคมเมืองมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมอย่างรวดเร็วและหลากหลายกว่าสังคมชนบท การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวก่อให้เกิดค่านิยมและวัฒนธรรมใหม่ของชาวเมืองหรือวิถีชีวิตแบบเมือง (Urbanism) ค่านิยมที่เปลี่ยนไปในสังคมเมืองนั้น มักจะถูกกล่าวว่าเป็นการล่มสลายของวัฒนธรรม บรรทัดฐาน และค่านิยมเดิมของสังคมชนบท คนในสังคมเมืองจะมีความสัมพันธ์แบบทุติยภูมิมากกว่าปฐมภูมิ มีความสัมพันธ์ไม่ใช่แบบส่วนตัวหรือกันเอง มีท่าทีไม่ทุ่มเทใจ เมินเฉย และเย็นชาต่อบุคคลอื่น เป็นต้น ค่านิยมเหล่านี้ยังรวมไปถึงวิถีเพศของคนในสังคมเมืองที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นคนที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลดปล่อยมากขึ้น กิจกรรมเพศสัมพันธ์จะมุ่งไปในทางแสวงหาความสุขและคล้ายกับเกมส์กีฬาที่จะ

ได้รับทั้งในแง่ความสนุก ความตื่นเต้น ประสบการณ์ พิเศษ และชีวิตที่หวือหวา มากกว่าการมีเพศสัมพันธ์ เพื่อให้กำเนิดบุตรและสืบต่อเครือญาติเหมือนในอดีต กิจกรรมทางเพศดังกล่าวเกิดขึ้นควบคู่ไปกับแรงขับ และสิ่งเร้า ซึ่งสังคมเมืองมีสิ่งเร้าให้สัมผัสมากกว่า เข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็วกว่า ค่านิยมการรักนวลสงวนตัว ของคนในสังคมเมืองจึงน้อยกว่าคนในสังคมชนบท สอดคล้องกับการสำรวจระดับชาติในเรื่อง พฤติกรรมเสี่ยง ความรู้เรื่องโรคเอดส์ และยาต้านไวรัส ในประเทศไทย พ.ศ.2549 (Thailand's National Survey 2006 on Risk Behaviors and HIV/AIDS and ART Knowledge) โดยสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งพบว่า สัดส่วนของคนโสดที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ในกรุงเทพฯ สูงกว่าคนโสดในเขตเมือง (จังหวัดอื่นๆ) และคนโสดในเขตชนบท โดยวัยรุ่นอายุ 18-19 ปี ใน กรุงเทพฯ มีเพศสัมพันธ์แล้วถึงร้อยละ 67 ในผู้ชาย และร้อยละ 44 ในผู้หญิง และในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์นี้ อายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 15.5 ปี ในผู้ชาย และ 16.5 ปี ในผู้หญิง ซึ่งถือว่า มีเพศสัมพันธ์ในอายุน้อยมาก และยังพบอีกว่า สัดส่วนของคนที่อยู่กินด้วยกัน โดยไม่แต่งงานหรือไม่จดทะเบียนสมรสในกรุงเทพฯ สูงกว่า คนในเขตเมืองต่างจังหวัดและเขตชนบท โดยเฉพาะ คนวัยทำงาน (อายุ 25-59 ปี) ทั้งชายและหญิงที่อยู่ใน กรุงเทพฯ โดยพบรูปแบบของการอยู่ด้วยกันโดยไม่ แต่งงาน เป็นสัดส่วนที่สูงกว่าเขตเมืองและเขตชนบท ประมาณ 1/3 เท่า (อภิชาติ จำรัสสุทธิรงค์ และอรทัย หรุเจริญพรพานิช, 2550)

4. การที่นิสิตนักศึกษาที่บิดามารดาถึงแก่กรรม มีค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง สูงกว่า นิสิต นักศึกษาที่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ทั้งนี้เป็นเพราะการที่ บิดามารดาถึงแก่กรรมทำให้นิสิตนักศึกษาขาดความรัก ความอบอุ่นในครอบครัว และขาดผู้ใหญ่ที่คอยให้คำแนะนำเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องเพศที่เหมาะสมและ เจตคติทางเพศที่ถูกต้อง อาทิเช่น คนโสดทั้งชายและ หญิงต้องรักษาความบริสุทธิ์ ผู้หญิงต้องรักนวลสงวนตัว

การวางตัวและการสร้างความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม ตามชนบประเพณีและศีลธรรมอันดีงาม การอดกลั้น และการผ่อนคลายนแรงขับทางเพศ การแสดงออกทางเพศ จะมีได้เมื่อสมรสแล้ว เป็นต้น (เพ็ญศรี พิชัยสนธิ และ ระวีวรรณ แสงฉาย, 2546) ครอบครัวจึงเป็นสถาบัน พื้นฐานของสังคมที่มีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้าง ความเป็นมนุษย์ตลอดจนสร้างค่านิยม เจตคติ อุปนิสัย และบุคลิกภาพของบุคคล รวมถึงค่านิยมในเรื่องเพศ ที่เหมาะสมและเจตคติทางเพศที่ถูกต้อง เพื่อตัดปัญหา การสำส่อนทางเพศ ความต้องการทางวัตถุและเพศ พาณิश्य โรคเอดส์และกามโรค การตั้งครภมิไม่พึงประสงค์ ในวัยรุ่นรวมถึงการทำแท้ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ร่วมกับสำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัย อัสสัมชัญ ในหัวข้อพฤติกรรมและความคิดเห็นในการ ดำเนินชีวิตของเยาวชน อายุ 12-18 ปี ในเขตกรุงเทพฯ มหานคร พบว่า เยาวชนต้องการได้รับความรัก ความ อบอุ่น และกำลังใจจากพ่อแม่เป็นอันดับแรก ในขณะที่ สิ่งที่ยากได้มากเป็นอันดับสองก็คือโทรศัพท์มือถือ นอกจากนั้น ผลการสำรวจยังพบว่าร้อยละ 26.3 ของ เยาวชนผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าอยากจะทำลอง “อยู่ก่อนแต่ง” อีกด้วย (สำรวจเยาวชน สำรวจตัวเอง, 2549)

5. การที่นิสิตนักศึกษาในกลุ่มที่พักหอพักเอกชนที่ แยกชาย-หญิง หรือหอพักภายในมหาวิทยาลัย มีค่านิยม การรักนวลสงวนตัวสูงกว่า นิสิตนักศึกษาในกลุ่มที่อาศัย อยู่กับบิดา มารดา หรือญาติ นิสิตนักศึกษาในกลุ่มที่พัก หอพักเอกชนที่แยกชาย-หญิง หรือหอพักภายใน มหาวิทยาลัยมีค่านิยมการรักนวลสงวนตัวสูงกว่า นิสิต นักศึกษาในกลุ่มที่พักหอพักเอกชนที่รวมชาย-หญิง เข้าบ้าน อยู่ตามลำพัง หรือเข้าบ้านอยู่กับเพื่อน นิสิตนักศึกษา กลุ่มที่พักหอพักเอกชนที่รวมชาย-หญิง เข้าบ้านอยู่ ตามลำพัง หรือเข้าบ้านอยู่กับเพื่อน มีค่านิยมการใช้ ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่า นิสิตนักศึกษาในกลุ่มที่พัก หอพักเอกชนที่แยกชาย-หญิง หรือหอพักภายใน มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยดังกล่าว สะท้อนให้เห็นว่าหอพัก

เอกชนที่แยกชาย-หญิงหรือหอพักภายในมหาวิทยาลัย มีการวางระเบียบการเปิดการปิดเป็นเวลาชัดเจนและมีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย โดยเฉพาะถ้าเป็นหอพักภายในมหาวิทยาลัยยังมีความเข้มงวด หลายๆ มหาวิทยาลัยได้จัดอาจารย์ผู้สอนมาเป็นอาจารย์ประจำหอพักและมีการจัดประชุมนักศึกษาทุกสัปดาห์เพื่อสอบถามความเป็นอยู่และคอยให้คำปรึกษาทั้งเรื่องการเรียนและเรื่องทั่วไป ยกตัวอย่างเช่น หอพักภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาได้วางระเบียบปฏิบัติสำหรับนักศึกษาหอพักไว้หลายข้อ อาทิเช่น ห้ามบุคคลภายนอกเข้าไปในหอพัก หากมีแขกให้พบได้ในที่สำหรับเยี่ยมเท่านั้น นักศึกษาทุกคนต้องกลับเข้าหอพักภายในเวลา 20.30 น. การออกนอกมหาวิทยาลัยต้องลงชื่อในสมุดที่หอพักจัดไว้ หากจำเป็นต้องกลับเข้าหอพักหลังเวลาที่กำหนดต้องบันทึกขออนุญาตต่ออาจารย์ควบคุมหอพัก เมื่อได้รับอนุญาตแล้วจึงออกไปได้ การกลับไปเยี่ยมบ้านให้กลับได้ 2 สัปดาห์ต่อครั้งตามที่หอพักกำหนดและต้องเซ็นชื่อทั้งไปทั้งกลับในสมุดที่จัดไว้ตามเวลาที่กำหนด และยังได้กำหนดบทลงโทษสำหรับนักศึกษาที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบไว้ 3 ข้อ คือ ดักเตือนและบันทึกความผิดในกรณีความผิดเล็กน้อย ทำทัณฑ์บนเป็นลายลักษณ์อักษรในกรณีทำความผิดซ้ำหรือไม่เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษาหอพัก และให้ออกจากหอพักและรายงานความผิดต่อมหาวิทยาลัยในกรณีความผิดร้ายแรง (มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา, 2550) ทำให้นิสิตนักศึกษาต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวอย่างเคร่งครัดและไม่เปิดโอกาสให้มีพฤติกรรมในด้านลบตามมา นิสิตนักศึกษาจึงมีค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวสูงและการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งต่ำ ในขณะที่หอพักภายนอกมหาวิทยาลัยที่ไม่ได้แยกเป็นหอพักชายและหอพักหญิงอย่างถูกต้องตามกฎหมายนั้น อาจก่อให้เกิดปัญหาสังคมและปัญหาเยาวชนตามมามากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ในวัยเรียน ปัญหาหมักหมม ปัญหายาเสพติดและปัญหาการพนันสอดคล้องกับการที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความ

มั่นคงของมนุษย์ได้ประกาศให้เจ้าของสถานที่ที่รับผู้มีอายุไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์ ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรีเข้าพักอาศัยอยู่จำนวน 5 คนขึ้นไป โดยเสียค่าตอบแทนไม่ว่าจะใช้ชื่อใด อาทิ อพาร์ทเมนท์ แมนชั่น ห้องเช่า เกสต์เฮาส์ หรืออื่นๆ ให้มาจดทะเบียนให้ถูกต้องตามกฎหมาย หากภายหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2550 ยังตรวจพบว่า มีสถานที่ใดมีลักษณะเป็นหอพักตามกฎหมายและยังมีได้จดทะเบียนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จะร่วมมือกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน และกระทรวงอภัยอาชญากรรมตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมกิจการแทน (ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่องการจัดระเบียบหอพัก, 2550)

6. การที่นิสิตนักศึกษาที่ไม่ชอบดูหนัง วีซีดี ดีวีดี มีค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ชอบดูหนัง วีซีดี ดีวีดี นิสิตนักศึกษาที่ไม่ชอบเที่ยวกลางคืนมีค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ชอบเที่ยวกลางคืน นิสิตนักศึกษาที่ชอบเที่ยวกลางคืนมีค่านิยมการมีกิ๊กและการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่ชอบเที่ยวกลางคืน นิสิตนักศึกษาที่ไม่ชอบเล่นกีฬามีค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ชอบเล่นกีฬา นิสิตนักศึกษาที่ไม่ชอบติดตามข่าวสารประจำวันมีค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ชอบติดตามข่าวสารประจำวัน นิสิตนักศึกษาที่ไม่ชอบเล่นอินเทอร์เน็ต เช่น เกมส์ แชต มีค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ชอบเล่นอินเทอร์เน็ต นิสิตนักศึกษาที่ไม่มีรถยนต์ในระหว่างเรียนมีค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่มีรถยนต์ในระหว่างเรียน นิสิตนักศึกษาที่มีรถยนต์ในระหว่างเรียน มีค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่มีรถยนต์ในระหว่างเรียน นิสิตนักศึกษาที่มีโทรศัพท์มือถือในระหว่างเรียนมีค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวสูงกว่า

นิสิตนักศึกษาที่ไม่มีโทรศัพท์มือถือในระหว่างเรียน นิสิตนักศึกษาที่ไม่มีโทรศัพท์มือถือในระหว่างเรียน มีค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่มีโทรศัพท์มือถือในระหว่างเรียน นิสิตนักศึกษาที่ไม่มีรถจักรยานยนต์ในระหว่างเรียนมีค่านิยมการรักษามูลค่าส่วนตัวสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่มีรถจักรยานยนต์ในระหว่างเรียน นิสิตนักศึกษาที่มีรถจักรยานยนต์ในระหว่างเรียนมีค่านิยมการมีกิ๊กและค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่มีรถจักรยานยนต์ในระหว่างเรียน นิสิตนักศึกษาที่ไม่นิยมบริโภค/เปปซี่ในระหว่างเรียนมีค่านิยมการรักษามูลค่าส่วนตัวสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่นิยมบริโภค/เปปซี่ในระหว่างเรียน นิสิตนักศึกษาที่มีโน้ตบุ๊ก/คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะในระหว่างเรียนมีค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่มีโน้ตบุ๊ก/คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะในระหว่างเรียน นิสิตนักศึกษาที่ไม่มีถุงยางอนามัยไว้ใช้ในระหว่างเรียนมีค่านิยมการรักษามูลค่าตัวเองสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่มีถุงยางอนามัยไว้ใช้ในระหว่างเรียน นิสิตนักศึกษาที่มีถุงยางอนามัยไว้ใช้ในระหว่างเรียนมีค่านิยมการมีกิ๊ก และการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่มีถุงยางอนามัยไว้ใช้ในระหว่างเรียน นิสิตนักศึกษาที่มีบัตรเครดิตในระหว่างเรียนมีค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่มีบัตรเครดิตในระหว่างเรียน นิสิตนักศึกษาที่มีบัตรสมาชิกศูนย์สุขภาพ/สปอร์ตคลับในระหว่างเรียนมีค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งสูงกว่านิสิตนักศึกษาที่ไม่มีบัตรสมาชิกศูนย์สุขภาพ/สปอร์ตคลับในระหว่างเรียน ผลการวิจัยโดยรวมสอดคล้องกับพฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ในสังคมไทยที่เรียกว่า “ยัปปี้” (Yuppies) ซึ่งหมายถึงกลุ่มคนหนุ่มสาวที่อยู่ในเมืองและมีความรู้สูง โดยมีลักษณะโดดเด่นอยู่ “8 C” คือ 1) C-Coke หรือ Pepsi คนรุ่นใหม่ไม่นิยมดื่มเหล้า แต่จะชอบโค้กหรือเปปซี่ 2) C-Credit จะแสดงออกด้วยเครดิตการ์ดบางคนมีมากกว่า 1 ใบ 3) C-Car รถยนต์ เมื่อมีเงินก็จะซื้อรถยนต์ แม้ในวันทำงานจะไม่ได้ใช้ แต่มักจะนำไปใช้ใน

วันหยุดหรือเสาร์-อาทิตย์ 4) C-Computer คนรุ่นใหม่จะมีคอมพิวเตอร์และใช้ชีวิตอยู่กับคอมพิวเตอร์เป็นส่วนใหญ่ 5) C- Communication มือถือ เพจโฟนและโทรศัพท์ เป็นเครื่องมือจำเป็นของชีวิตการทำงาน และยังสามารถเชื่อมโยงกับคอมพิวเตอร์ด้วย 6) C - Condo คนรุ่นใหม่ในเมืองคงไม่สามารถอาศัยอยู่ในระนาบเดียวกับแผ่นดินได้เพราะที่ดินใจกลางเมืองมีราคาแพงเหลือเกิน ที่พักของพวกเขา คือ คอนโดมิเนียมเท่านั้น 7) C-Club ชีวิตสังคมของคนรุ่นใหม่ต้องการพักผ่อนร่วมกันหลังเวลาทำงาน การเป็นสมาชิกศูนย์สุขภาพ สมาชิกสปอร์ตคลับ ชมรมกอล์ฟ เป็นสิ่งจำเป็น และเป็นจุดรวมกิจกรรมทางสังคม 8) C-Condoms โรคคุกคามที่หนักกลัวที่สุด คือ โรคเอดส์ การป้องกันที่ถูกต้องและดีที่สุดคือถุงยางอนามัย (ชวนะ ภวานันท์, 2547) กลุ่มคนหนุ่มสาวที่อยู่ในเมืองและมีความรู้สูงเหล่านี้จึงมีค่านิยมทางเพศเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ทำให้ค่านิยมการรักษามูลค่าตัวเองลดลง แต่ค่านิยมการมีกิ๊กและค่านิยมการอยู่ก่อนแต่งกลับเพิ่มสูงขึ้นตามสภาพสังคมเมืองที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ตามกระแสโลกาภิวัตน์อย่างรวดเร็ว ยกเว้นในกลุ่มตัวอย่างที่นิยมติดตามข่าวสารประจำวัน และมีโทรศัพท์มือถือระหว่างเรียนกลับมีค่านิยมทางเพศในแนวอนุรักษ์นิยม ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากการติดตามข่าวสารประจำวันผ่านสื่อต่างๆ รวมถึงบริการส่งข่าวด่วนทางโทรศัพท์มือถือทำให้กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสพิจารณาว่าการอยู่ก่อนแต่งเป็นค่านิยมที่ไม่เหมาะสม โดยเฉพาะการเคลื่อนไหวผ่านสื่อจากนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิหลายๆ ท่าน อาทิเช่น คุณระเบียบรัตน์ พงษ์พานิช ซึ่งเมื่อได้ยินชื่อนี้คนส่วนใหญ่ต้องนึกถึงความเจ้าระเบียบและความเคร่งในการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีไทย จนกลายเป็นโลโก้ “เจ้าระเบียบ” ที่เยาวชนรวมถึงสาวรุ่นน้อยหันน้อยได้ยินชื่อแล้วต้องผวา เพราะเป้าหมายของคุณระเบียบรัตน์ คือพยายามทำให้หญิงไทยทุกวันนี้เห็นคุณค่าของความเป็นกุลสตรี และเน้นให้ลูกผู้ชายไทย

เห็นคุณค่าของความเป็นกุลบุรุษ พร้อมกันนั้น ก็เน้นให้ชายไทยที่มีภรรยารักครอบครัว ไม่นอกใจภรรยา (ปฐมพงษ์ โพธิ์ประสิทธิ์พันธ์, 2550)

7. การที่ค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวกับค่านิยมการมีภรรยา และค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง มีความสัมพันธ์เชิงลบ ส่วนค่านิยมการมีภรรยาที่ค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งมีความสัมพันธ์เชิงบวก แสดงให้เห็นถึงความขัดกันของความคิดในแนวอนุรักษ์นิยมของคนรุ่นเก่า ที่สะท้อนผ่านค่านิยมการรักษานวลสงวนตัวกับความคิดในแนวก้าวหน้านิยมหรือทันสมัยนิยมของคนรุ่นใหม่ ที่สะท้อนผ่านค่านิยมการมีภรรยา และค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเบรนนอม (Brennom, 2001) ที่พบความสัมพันธ์ระหว่างความไม่เชื่อถือต่อวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนกับการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งของกลุ่มวัยรุ่นที่มีความรักครั้งแรก และผลการวิจัยของเชน (Shen, 1997) ที่พบว่า กลุ่มวัยรุ่นเพศชายที่ได้รับการศึกษาเป็นอย่างดีมีแนวโน้มที่ผ่อนคลายนโยบายและเจตคติในเชิงอนุรักษ์นิยมเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางเพศ ซึ่งสังเกตได้จากการลดลงของอัตราการสมรส การเพิ่มขึ้นของอัตราหย่าร้าง การใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และการอยู่เป็นโสด อัตราการรักร่วมเพศและการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ในกลุ่มวัยรุ่นที่เพิ่มสูงขึ้น เช่นเดียวกับผลการวิจัยของมอร์แกน (Morgan, 2002) ที่พบว่า นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยมีเจตคติเห็นด้วยต่อการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่ง และไม่ต้องการให้มีการขัดขวางการสมรสที่อาจเกิดขึ้นตามมาในภายหลัง และยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยของโสพิน หมูแก้ว (2546) ที่ว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานถือได้ว่าละเมิดบรรทัดฐานเกี่ยวกับเรื่องเพศ (Sexuality Norms) ในสังคมไทย และละเมิดต่อบรรทัดฐานการอยู่ร่วมกันก่อนวัยอันควร เนื่องจากสังคมมองว่าวัยของนักศึกษาเป็นวัยของการศึกษาเล่าเรียน ยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอต่อการมีคู่ครอง ทั้งในด้านของอารมณ์ที่ยังไม่เป็นผู้ใหญ่ อาจมีปัญหาความหึงหวงต่อกันจนเสียการเรียน การปิด

โอกาสในการเลือกคู่ครองคนอื่น ๆ ในอนาคต ไม่พร้อมต่อการรับผิดชอบตนเอง ต้องไปทำแท้ง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 สถาบันอุดมศึกษาควรจัดกิจกรรมเพื่อกระตุ้นเตือนนิสิตนักศึกษาให้ประพฤติตนอยู่ในกรอบของค่านิยมทางเพศที่ตรงตามทั้งเรื่องของการรักษานวลสงวนตัวและการให้เกียรติเพศตรงข้าม โดยการให้ดารานักแสดงนักร้องวัยรุ่นที่มีชื่อเสียง รวมถึงนิสิตนักศึกษารุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตมาเป็นพีธีเซนเตอร์รณรงค์ในเรื่องดังกล่าว กิจกรรมดังกล่าวควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเน้นเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในกลุ่มนิสิตนักศึกษาเพศชาย นิสิตนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาในเขตเมือง นิสิตนักศึกษาที่บิดามารดาถึงแก่กรรม นิสิตนักศึกษาที่แพกแพกแพกเอกชนที่รวมชาย-หญิง เช้าบ้านอยู่ตามลำพัง หรือเช้าบ้านอยู่กับเพื่อน เพราะนิสิตนักศึกษากลุ่มเหล่านี้มียังคงมีค่านิยมทางเพศในแนวก้าวหน้านิยมหรือทันสมัยนิยมเป็นส่วนใหญ่

1.2 สถาบันอุดมศึกษา กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ควรร่วมมือกันในการกวดขันให้หอพักเอกชน ตลอดจนหอพักรัดเม้นท์ แมนชั่น หอพักเช่า เกสต์เฮาส์ หรือที่พักอาศัยในลักษณะอื่น ๆ ที่รับผู้เข้าพักไม่เกิน 25 ปีบริบูรณ์ ซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรีเข้าพักอาศัยอยู่จำนวน 5 คน ขึ้นไปโดยเสียค่าตอบแทน ให้มาจดทะเบียนให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 หากไม่ปฏิบัติตามให้ดำเนินคดีตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดโดยมิให้มีการเลือกปฏิบัติเกิดขึ้น

1.3 สถาบันอุดมศึกษาควรจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดสร้างหอพักสำหรับนิสิตนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัยให้มากยิ่งขึ้นและให้เพียงพอรองรับจำนวนนิสิตนักศึกษาที่เพิ่มจำนวนขึ้นทุกปี ทั้งนี้ เพื่อเป็นการลดโอกาสในการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งของนิสิตนักศึกษาชายหญิงภายนอก

มหาวิทยาลัยและยังสามารถป้องกันปัญหาสังคมอื่นๆ ที่อาจเกิดขึ้นตามมา อาทิเช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหา การพนัน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึง ประสงค์ ปัญหาการทำแท้ง เป็นต้น

1.4 สถาบันอุดมศึกษาควรมีการบรรจุรายวิชา ที่ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาไว้ในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป ซึ่งควรจัดให้นักศึกษานักศึกษาได้เรียนตั้งแต่ชั้นปีที่หนึ่ง ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่อง เพศที่ถูกต้องและการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมตลอด ระยะเวลาที่ศึกษาในระดับอุดมศึกษา

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

ควรมีการทำวิจัยแบบระยะยาวโดยติดตามนิสิต นักศึกษากลุ่มหนึ่งตั้งแต่ชั้นปีที่หนึ่งไปจนสำเร็จการศึกษา ทั้งนี้ เพื่อศึกษาค่านิยมการรักนวลสงวนตัว ค่านิยม การมีกิ๊ก และค่านิยมการใช้ชีวิตคู่แบบอยู่ก่อนแต่งที่ เปลี่ยนแปลงในแต่ละช่วงเวลาและเชื่อมโยงกับบริบท ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่เกิดขึ้น โดยขอค้นพบ ที่ได้อาจพัฒนาไปสู่การสร้างทฤษฎีและใช้เป็นแนวทาง กำหนดนโยบายและมาตรการในการสร้างค่านิยมทางเพศ ที่เหมาะสมให้เกิดขึ้นกับนิสิตนักศึกษาต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- จุฬารัตน์ มาเสถียรวงศ์. (2547). แนวทางประยุกต์การ ศึกษากับกระแสวัยรุ่น วัยรุ่นหลังสมัยใหม่ พวกเขาเรียนรู้กันอย่างไร?. (ออนไลน์). มีที่: <http://www.midnightuniv.org/midnight2545/newpage14.html> สืบค้นเมื่อ [2 พฤษภาคม 2551].
- จำเป็นใหม่ ดินวาเลนไทน์ จะต้องจบลงที่การเสียดว. (2550). (ออนไลน์). มีที่: <http://www.oknation.net/blog/ChaowKhung/2007/02/09/entry-1>. สืบค้นเมื่อ: [9 กุมภาพันธ์ 2550].
- ชวนะ ภวากันท์. (2547). **RETRO MARKETING** กับต้นกำเนิด **8 C**. (ออนไลน์). มีที่: http://www.businesssthai.co.th/content.php?data=407673_Opinion. สืบค้นเมื่อ: [16 กรกฎาคม 2551].

- เดอะกิ๊ก-วิจารณ์. (2550). (ออนไลน์). มีที่: <http://www.siamzone.com/movie/>. สืบค้นเมื่อ: [1 พฤษภาคม 2551].
- ธุรกิจบันเทิงดีโพลล์. (2549). ธุรกิจบันเทิงดีโพลล์: สตรี ไทยกับการมีครอบครัว. (ออนไลน์). มีที่: <http://www.ryt9.com/news/2006-12-27/5027311/>. สืบค้นเมื่อ: [14 มกราคม 2552].
- นพร สง่าศรี, นิศารัตน์ ไกรนาม, ภาวินี บุญแก้ว, มั่นยา ดันติเมธ, มยุรี ปัทมกชกร, วีรณัฐ พลรวมเงิน และอาทิตย์ สุวรรณเกษม. (2546). กิ๊ก... มากกว่าเพื่อนแต่ไม่ใช่แฟน. กรุงเทพฯ: คณะ ศุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัญญัติ ๑๐ ประการ วันแห่งความรัก. (2551). (ออนไลน์). มีที่: <http://www.m-culture.go.th/> สืบค้นเมื่อ: [1 พฤษภาคม 2551].
- ปฐมพงษ์ โพธิ์ประสิทธิ์นันท์. (2551). อยู่ก่อนแต่ง: ดี หรือไม่ดี?. (ออนไลน์). มีที่: <http://www.bodhinanda.com/s0117/index.php?pgid=index>. สืบค้นเมื่อ: [3 พฤษภาคม 2551].
- ปฐมพงษ์ โพธิ์ประสิทธิ์นันท์. (2550). พรหมจรรย์สำคัญไหม? กรณีคุณระเบียบรัตน์ พงษ์พานิชย์และสุรยุทธ สุทัศนจินดา. (ออนไลน์). มีที่: <http://www.bodhinanda.com/s0110/index.php?pgid=0029>. สืบค้นเมื่อ: [16 กรกฎาคม 2551].
- ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ เรื่อง การจัดระเบียบหอพัก. ประกาศ ณ วันที่ 8 ตุลาคม 2550. (สำเนา).
- ปราโมทย์ ประสาทกุล สุรีย์พร พันพื้ง และปัทมา ว่าพัฒน์วงศ์. (2550). ระเบิดคนเมือง ในวราชัย ไทย และ สุรีย์พร พันพื้ง (บรรณาธิการ), ประชากรและ สังคม. นครปฐม: ประชากรและสังคม.
- เพ็ญศรี พิชัยสนธิ และระวีวรรณ แสงฉาย. (2546). **ครอบครัวกับเพศศึกษา**. กรุงเทพฯ: สำนักงาน กิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

- มลฤดี ลาพิมล. (2551). กระแส “กิ๊ก” จุดกระชาก แม้อยาก
“รักษาสงวนตัว”: ค่านิยมและการเรียนรู้ “เรื่องเพศ”
ของเยาวชน. (ออนไลน์). มีที่: www.kmddc.go.th/.../UserFiles/File/2551/11_02_51/11_02_2551_1300_1430/MR217_1300_1600/monrudee%20lapimon.ppt. สืบค้นเมื่อ: [3 พฤษภาคม 2551].
- มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. (2550). คู่มือการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา. สงขลา: เทมการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2551). พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1
ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: แมค.
- วัยรุ่นหญิงไทยส่วนใหญ่รักษาสงวนตัว. (2548). ข่าวสดรี.
(ออนไลน์). มีที่: http://web.bangmod.ac.th/newsboard2006/view_news.asp?news_id=1688. สืบค้นเมื่อ: [3 พฤษภาคม 2551].
- วัยอลวน 4 : ต้ม-โอ รีเทิร์น. (2551). (ออนไลน์). มีที่: <http://th.wikipedia.org>. สืบค้นเมื่อ: [13 มกราคม 2551].
- โสพิณ หมูแก้ว. (2546). อยู่ก่อนแต่ง. กรุงเทพฯ: Animate
Group.
- สำรวจเยาวชน สำรวจตัวเอง. (2549). ข่าวสด. 15 (เมษายน), 3.
อภิชาติ จำรัสฤทธิรงค์ และอรทัย หรุเจริญพรพานิช.
(2550). เซ็กซ์แอนเดอะซีตี้. ใน วรชัย ทองไทย
และสุรีย์พร พันพื้ง (บรรณาธิการ), ประชากรและ
สังคม. นครปฐม: ประชากรและสังคม.
- อภิชาติ จำรัสฤทธิรงค์ และอรทัย หรุเจริญพรพานิช. (2550).
“เซ็กซ์แอนเดอะซีตี้”. ใน วรชัย ทองไทย และ
สุรีย์พร พันพื้ง (บรรณาธิการ), ประชากรและ
สังคม. นครปฐม: สำนักพิมพ์ประชากรและ
สังคม. อ้างจาก Chamrathirong, Aphichat,
Sirinan Kittisuksathit, Chai Podhisita,
Pimonpan Isarabhakdi and Malee Sabaiying.
(2007). **Thailand’s National Survey 2006
on Risk Behaviors and HIV/AIDS and
ART Knowledge**. IPSR Mahidol University
(forthcoming).
- Brennom, Jennifer Marie Meehan. (2001).
**Cohabitation versus marriage as a first
union: A developmental approach**.
(Online). Available: <http://proquest.umi.com>.
Accessed: [6/8/2008].
- Morgan, Kelly. (2002). **The attitudes of college
students toward nonmarital cohabitation**.
(Online). Available: <http://proquest.umi.com>.
Accessed: [6/8/2008].
- Shen, Quansheng. (1997). **Social statuses and
values and attitudes toward inter-gender
relationships: A cross-national and ordered
logit approach**. (Online). Available: <http://proquest.umi.com>. Accessed: [6/8/2008].